

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 373/2021
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К број 653/19 од 02.09.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 242/20 од 23.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К број 653/19 од 02.09.2020. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 242/20 од 23.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К број 653/19 од 02.09.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом на основу члана 78, 79, 80. и 86. КЗ окривљеном АА изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1 године рачунајући од дана правноснажности пресуде, констатовано је да оштећени ББ имовинскоправни захтев није постављао, а на основу члана 264. ЗКП окривљени АА обавезан је да плати трошкове кривичног поступка и то суду на име паушала износ од 15.000,00 динара и износ од 30.534,00 динара, а Основном јавном тужиоцу у Сомбору износ од 35.972,00 динара, све у року од 3 месеца, рачунајући од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 242/20 од 23.11.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Сомбору К број 653/19 од 02.09.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Марковић, због повреде члана 16, 402. и 404. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и ослободи окривљеног од оптужбе за кривично дело угрожавање саобраћаја из члана 289. КЗ и одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП).

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи, да је судски вештак изашао на лице места ради чулног опажања чињеница од значаја за пресуђење, а да вештак не може самоиницијативно или по немуштом налогу судије појединца да изађе на лице места и да сам, без присуства странака у поступку, мерењем дође до података од значаја за пресуђење. У захтеву се наводи да наведена доказна радња представља реконструкцију, па је првостепени суд поступио супротно одредби члана 404. јер је извршен увиђај ван главног претреса, окривљени и бранилац нису били обавештени о месту и времену предузимања те радње, нити је изласку на лице места присуствовао судија појединац, чиме је повређена одредба члана 402. ЗКП, па је на тај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се на тако изведеном доказу не може заснивати пресуда.

Из списка предмета произилази да је судски вештак, дипломирани инжењер саобраћаја др Иштван Бодоло у овом кривичном поступку обавио вештачење саобраћајне незгоде и израчунавања промене брзине и доставио писани налаз и мишљење дана 28.08.2018. године, а да је овај вештак саслушан на главном претресу дана 18.09.2019. године пред Основним судом у Сомбору у предмету К 529/18, при чему је остао при свом налазу и мишљењу.

Из списка предмета произилази да је у поновном поступку, на главном претресу од 19.02.2020. године, који је одржан пред Основним судом у Сомбору у предмету К 653/19, саслушан судски вештак дипломирани инжењер саобраћаја др Иштван Бодоло, па је констатовано да је остао при свом налазу и мишљењу од 18.09.2019. године, а да је претходно вештаку достављена другостепена пресуда којом је укинута првостепена

пресуда, као и да је вештак изашао на лице места. Вештак се на том главном претресу изјаснио у погледу путање кретања путничког возила окривљеног, наводећи да се окривљени пре уласка на коловоз налазио на земљаној банкени, која је у равни са ивичњаком, да се спустио на нивелету коловоза, који је у односу на горњу ивицу ивичњака денивелисана за 10 cm, а да је стандард 10 или 12 cm, и да због употребе и улегања, постоје извесне неравнине, због чега се та денивелација негде мења, као и да је то измерио на лицу места, а да та денивелација не утиче на његов до тада дати налаз и мишљење.

По налажењу Врховног касационог суда, судски вештак Иштван Бодоло је дао свој налаз и мишљење и саслушан на главном претресу, а у поновном поступку пошто му је другостепена пресуда достављена, вештак је изашао на лице места, ради тачног утврђивања денивелације ивичњака што се не може сматрати ни увиђајем ни реконструкцијом. Излазак на лице места од стране вештака, након обављеног вештачења и након укидања првостепене пресуде од стране другостепеног суда, представља накнадни непосредни увид, ради прецизирања чињеница које су већ биле предмет вештачења, па самим тим представљају део тог вештачења и не може се сматрати увиђајем нити реконструкцијом, због чега у конкретном случају нису повређене одредбе чланова 402. и 404. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, вештачење вештака Иштвана Бодоло које обухвата и накнадни излазак на лице места, представља доказ на коме се пресуда може заснивати, па побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу узрока настајања саобраћајне незгоде, одбијања предлога за допунско вештачење од стране одбране, као и оцене доказа у овом кривичном поступку, јер погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**